

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง “ ผลของการให้การปรึกษาแบบรายบุคคล เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ของผู้ป่วยที่มีภาวะซึมเศร้าในโรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ จังหวัดสงขลา ” มีผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1 เพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้ป่วยที่มีภาวะซึมเศร้าก่อนและหลัง การให้การปรึกษาแบบรายบุคคล

1.2 เพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้ป่วยที่มีภาวะซึมเศร้ากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้การปรึกษาแบบรายบุคคลและกลุ่มที่ได้รับการดูแลแบบปกติ

2. สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์และอักษรย่อ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
Mdn	แทน	ค่ามัธยฐาน (Median)
Q.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quartile Deviation)
p -value	แทน	นัยสำคัญทางสถิติ
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบวิลคอกซ์
U	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบแมนวิทนีย์
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการให้การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลอง ก่อน และหลังการให้การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการให้การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผลการเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการให้การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

ผลการเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการให้การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้สถิติการทดสอบแมนวิทนี (Mann-Whitney U Test) มีรายละเอียด ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการ ให้การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

กลุ่มตัวอย่าง	Mdn	Q.D.	The Mann-Whitney U Test	p-value
กลุ่มทดลอง	109.00	7.5	.046	.474
กลุ่มควบคุม	108.00	5.5		

**นัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมี การเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตกต่างกัน

4.2 ผลการเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการให้ การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

ผลการเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการให้ การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้สถิติการทดสอบวิลคอกซัน (Wilcoxon Test) มีรายละเอียด ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง	Mdn	Q.D.	The Wilcoxon Matched Pairs	
			Signed Ranks Test	p-value
ก่อนการทดลอง	109.00	7.5	2.371**	.009
หลังการทดลอง	128.00	8.5		

**นัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้ การปรึกษาเป็นรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง มีการเห็นคุณค่าในตนเอง สูงกว่าก่อน การให้การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 ผลการเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลัง การให้การปรึกษาเป็นรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง

ผลการเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการให้การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยใช้สถิติการ ทดสอบแบบแมนวิทนี (Mann-Whitney U Test) มีรายละเอียด ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	Mdn	Q.D.	The Mann-Whitney U	
			Test	p-value
กลุ่มทดลอง	128.00	8.5	2.369**	.009
กลุ่มควบคุม	109.00	2.0		

**นัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้ การปรึกษาแบบรายบุคคลเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง มีการเห็นคุณค่าในตนเอง สูงกว่ากลุ่ม ควบคุมที่ได้รับคำแนะนำตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

